

91 Paragraffer. Jeg har f. Eks. mærket mig ikke mindre end nogle og tredive, hvortil man efter min Mening kunde gøre berettigede Indvendinger. Men det vilde føre meget for vidt, og jeg er sikkert i Overensstemmelse med de fleste af dette høje Tings ærede Medlemmer, naar jeg betegner lange Ordførertaler som ikke værende af det gode. Det viser sig for øvrigt ogsaa, at Interessen her for dette for Land og Rige saa vigtige Lovforslag ikke er overvældende. (Hør! fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Det er ikke Tilhørerne tilladt at fremkomme med Meningsstikendegivelse.

Sporon-Fiedler: Dette er selvfølgelig ganske rigtigt, men jeg glæder mig dog over, at der overhovedet er Tilhørere.

Det egentlige Arbejde ligger jo ogsaa i Udvalgene. Vi er i den Henseende her noget handicappede, idet dette Lovforslag hører til dem, der har en skandinavisk Karakter. Det maa ogsaa siges at være overmaade heldigt, at der findes nogenlunde ensartede Lovregler paa dette Omraade; allerbedst vilde det være, hvis disse Regler var ens over hele Verden — det vilde lette Forholdet ganske betydeligt —, men i hvert Tilfælde maa der tilstræbes Ensartethed i Lovgivningen hos os og den, der gælder hos vore nærmeste Naboer. Men baade Sverige og Norge har vedtaget en Søfartslov, hvorfor vi, som sagt, er handicappede; man har præjudiceret Forholdet noget for os. Paa den anden Side har de to Landes Love paa dette Omraade Forskelligheder; i Enkeltheder kan de være uensartede, saaledes at ogsaa vi kan indtage Særstandpunkter i visse Henseender. Jeg vil imidlertid udtale Ønsket om, at vi maa naa til et lykkeligt Resultat for et for vort lille havomslængede Land saa vigtigt Erhverv som Søfarten. Eventyret er ogsaa her forbi, og det er med dyb Sorg, at man nu i Søfartsbyernes Havne ser den Skov af Master og Skorstene, som bærer Vidne om Skibsfartens vanskelige Stilling for Tiden. Dens Opgave er jo ikke alene en økonomisk, at bringe Varer til og fra vort Land med godt Udbytte og fra Sted til Sted indenfor vort Land, men tillige en national, nemlig at transportere dem mellem fremmede Havne og derved vise vort Flag ved fremmede Kyster. Derfor er det saa uendelig trist, at Skibsfarten

efter den forholdsvis korte Opblomstring atter har saa trange Kaar. Jeg vil, som sagt, haabe, at vi ved god Navigering maa kunne naa et godt Resultat, saaledes at vi i lige Grad tager humane Hensyn til Søfolkene og tager Hensyn til de økonomiske Forhold, som maa skønnes nødvendige for hele Erhvervets Trivsel.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Støtte til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse og vort beredvillige Medarbejde til en lykkelig Løsning af Spørgsmaalet under den kommende Udvalgsbehandling.

Niels Petersen: I den Tale, hvormed den højtærede Handelsminister ledsagede Fremsættelsen af de foreliggende Lovforslag, gjorde han en Bemærkning om, at naar ikke Revisionsarbejdet var kommet i Stand allerede før Verdenskrigen, maatte Forklaringen nærmest søges i den Omstændighed, at der paa enkelte Omraader i Søretten efterhaanden var kommet Bestræbelser i Gang for at tilvejebringe Retsenhed paa international Basis. Det er glædeligt, at saadanne Bestræbelser den Gang var i Gang og er i Gang; for saadanne Bestræbelser er naturlige, og de vil forhaabentlig i en ikke fjern Fremtid føre til betydende positive Resultater. Af de tre Bilag til det foreliggende Lovforslag, som jo vedrører Konventionerne, fremgaar det, at Lovforslagene tildels er fremkommet paa Grundlag af den internationale Arbejds-konference i Genua. Jeg skal senere komme tilbage til, at man ved Udarbejdelsen af de foreliggende Forslag efter min Mening ikke har skænket den ene af disse Konventioner tilbørlig Opmærksomhed og taget tilbørligt Hensyn til den. Disse Konventioner er et Vidnesbyrd om, at Arbejdet for at skabe international Retssikkerhed for Skibsfartens Vedkommende er i Gang nu efter Verdenskrigen og sikkert vil tage stærkere og stærkere Part. Det er, som jeg sagde, naturligt, fordi Skibsfarten efter hele sin Karakter er et af de Omraader, der bedst egner sig til at blive Genstand for en international Retsordning. Men naar man ikke er naaet videre frem med Hensyn til en Retsordning paa helt international Basis, er det dobbelt glædeligt, at Eksemplet gives ved Samarbejde mellem de nordiske Folk, og det er som Helhed betragtet — det vil jeg gerne have Lejlighed til at udtale — et godt Resultat, der er opnaaet ved Samarbejde mellem de nordiske Kommissioner, som har haft med denne Sag at gøre. Det